

РЕШЕНИЕ

№ 5144

гр. София, 14.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 21.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **11419** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

С решение № 11932 от 06.11.2024 г. по адм. д. № 4817/2024 г. по описа на Върховен административен съд, е обезсилено решение на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

Производството е образувано по жалба на Л. Н. Д. срещу отказ на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни и на обработващ лични данни, да предостави на жалбоподателката достъп до личните данните по реда на чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679.

В жалбата се излагат доводи, че ответникът обработване на лични данни на жалбоподателката. Същата подала молба за предоставяне на копие от всички документи, съдържащи нейни лични данни. Развива съображения за приложение на чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679, според които следва да се предостави копие от лични данни, които са в процес на обработване. Позовава се на решение по дело С-487/21 на СЕС, където са дадени разяснения за възможността от получаване на копие от извлечения от документи и дори цели документи, съдържащи лични данни. Поддържа за нарушение на правото на достъп до личните данни и по тези съображения моли да се отмени отказа на ответника.

Ответната страна - „ЕОС Матрикс“ ЕООД изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че Регламент (ЕС) 2016/679 регламентира две различни понятия, при

което копие на документ не е копие на лични данни. Счита, че предоставянето на документа ще наруши правата на трети лица.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

По делото е налична справка от ЦКР, според която „ЕОС Матрикс“ ЕООД е подавало информация за кредитна задлъжнялост на Л. Н. Д., като последната е от 28.02.2023 г.

Подадена е молба вх. 00327/31.07.2023 г. от Л. Н. Д., чрез адв. Б. Л., с която от „ЕОС Матрикс“ ЕООД е поискано предоставянето на копие от всички документи, които съдържат обработваните лични данни на жалбоподателката, произтичащи от претендираните от ответника вземания, а именно договор за кредит, ведно с всички анекси и приложения към него, както и договор за цесия, по силата на който ответната страна е придобило вземането по договора за кредит.

Страните по делото не са представили пълномощното, което е подадено с молба вх. 00327/31.07.2023 г.

Последвало е изпращане на отговор изх. № 01341/01.08.2023 г. от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с който жалбоподателката Л. Н. Д. е информирана, че по повод подадената молба вх. 00327/31.07.2023 г. няма да се предоставят исканите документи, съдържащи нейни лични данни.

В отговора е посочено още, че не може да се уважи искането за предоставяне на документи, тъй като по първия договор жалбоподателката е страна по него и би следвало да разполага с този документ, а по другия договор същата не е страна по него.

В отговора е посочено, че жалбоподателката има задължения, произтичащи от договор за кредитна карта от 07.02.2024 г., сключен между Л. Н. Д. и „Юробанк България“ АД. Уточнено е, че вземането е придобито от ответника по силата на договор за прехвърляне на вземания (цесия) от 18.01.2016 г., като към настоящия момент задължението е в размер на 10 588,09 лева. В останалата част отговорът има характер на покана за доброволно уреждане на спора по изплащане на вземането.

Последвало е изпращане на втори отговор изх. № 01466/23.08.2023 г. от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, който е адресиран до адв. Б. Л.. В същия се посочва, че молба вх. 00327/31.07.2023 г. е подадена от адв. Б. Л., но приложеното пълномощно не включвало учредена представителна власт за получаване на достъп до лични данни на Л. Н. Д..

Във втория отговор е прието, че приложеното към молбата пълномощно (същото не е представено по делото) е учредена представителна власт от Л. Н. Д. в полза на адв. Б. Л. за следното: 1. Представителство пред ответника, като води от нейно име и за нейна сметка преговори за отписване на задължения, които същата има към дружеството, като извършва всички необходими действия за защита на нейните законни интереси; 2. Да прави справки и да получава документи във връзка с претендираните от ответника вземания към жалбоподателката.

Приложени са имейли за водена комуникация между страните по делото по повод приложеното пълномощно към молбата от 31.07.2023 г.

Наличен е трети отговор от „ЕОС Матрикс“ ЕООД (приложен към касационното дело), с който е посочено, че се уважава искането по молба вх. 00327/31.07.2023 г., за което се представя заявление за издаване на кредитна карта, извлечение от счетоводните книги на „Юробанк България“ АД, изпълнителен лист от 27.11.2015 г. и

Приложение № 1 „Потвърждение за извършена цесия“ към договор за цесия от 18.01.2016 г.

В третия отговор се твърди, че личните данни се обработват във връзка с изпълнение на договор за кредит и необходимо за изпълнение на задълженията по него. Друга цел за обработване е за необходимостта за уведомяване по договора за цесия, за което е налични упълномощаване от първоначалния кредитор.

Приложен е имейл от ответника до представителя на жалбоподателката, с който представя копие на заявление за издаване на кредитна карта по образец на „Юробанк България“ АД, съдържащ лични данни на жалбоподателката (имена, ЕГН, адреси, рождена дата, номер на документ за самоличност, адрес, телефон, деца, съпруг, работодател доход и други).

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата е допустима, тъй като е насочена срещу акт на администратор на лични данни, с който е отказано да се предоставят исканите документи, съдържащи лични данни, т. е. нарушено субективно право по чл. 15, § 1 и § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679. Вярно, че с третия отговор се предоставят документи, но не и тези, които са поискани с молбата от 31.07.2023 г. (договор за кредит и договор за цесия). Наред с това с първия отговор е налице изрично произнасяне, с което е отказано предоставянето на исканите документи по молбата от 31.07.2023 г., съдържащи лични данни на жалбоподателката, т. е. това е актът, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл. 39, ал. 1 ЗЗЛД. В тази връзка е било безпредметно изпращането на втория отговор за това, че молбата е подадена от лице без представителна власт, тъй като вече е бил формиран отказ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Производството се развива въз основа на разпоредбата на чл. 39, ал. 1 ЗЗЛД, според която при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на АПК. Всеки субект, който счита, че са нарушени правата му по този закон в резултат на обработване на личните му данни, по начин, който не е в съответствие със законовите правила, може да сезира съда с жалба по реда и на основание чл. 39, ал. 1 ЗЗЛД, без значение източника на нарушение – административен акт, административно производствено волеизявление или действие по чл. 21, ал. 5 АПК или фактическо действие.

В случая „ЕОС Матрикс“ ЕООД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. Това е така, тъй като обработва лични данни на жалбоподателка Л. Н. Д., за което е определил целите на обработване на лични данни – изпълнение на задължение по договор за кредит и за нуждите за уведомяване за извършената цесия на вземането. Не се спори, че посочените документи съдържат лични данни на жалбоподателката по смисъла на член 4, точка 1 от ОРЗД и се обработват за целите, поставени от администратора.

Съгласно чл. 15, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: а/ целите на обработването; б/ съответните категории лични данни; в/ получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; г/

когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; д/ съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; е/ правото на жалба до надзорен орган; ж/ когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; з/ съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последици от това обработване за субекта на данните.

Съгласно чл. 15, § 3 Регламент /ЕС/ 2016/679 администраторът предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване.

Според чл. 15, § 4 Регламент /ЕС/ 2016/679 правото на получаване на копие, посочено в параграф 3, не влияе неблагоприятно върху правата и свободите на други лица.

Приложение в конкретния случай приложение намира Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС. Съгласно т. 21 от същото „доколкото в ОРЗД не е дадено определение на така използваното понятие „копие“, следва да се отчете обичайното значение на това понятие, което, както отбелязва генералният адвокат в т. 30 от заключението си, обозначава точната реплика или транскрипция на оригинал, затова просто общото описание на данните, които са в процес на обработване, или препращането към категории лични данни не би отговаряло на това определение. Съгласно т. 23 от същото решение употребата на изрази „всяка информация“ в определението на понятието „лични данни“, залегнало в тази разпоредба, отразява целта на законодателя на Съюза да придаде широк смисъл на това понятие, което потенциално обхваща всякакъв вид информация, както обективна, така и субективна, под формата на становища или преценки, при условие че „засяга“ съответното лице.

В т. 45 на Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС е пояснено, че член 15, параграф 3, първо изречение от ОРЗД трябва да се тълкува в смисъл, че: правото да се получи от администратора копие от личните данни, които са в процес на обработване, изисква на субекта на данните да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни. Това право предполага правото на получаване на копие от извлечения от документи и дори от цели документи или от извлечения от бази данни, които в частност съдържат посочените данни, ако предоставянето на такова копие е задължително, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с този регламент права, като се подчертава, че в това отношение трябва да се вземат предвид правата и свободите на други лица.

Дадените разяснения в т. 45 на Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС обосновава извод, че е основателно искането от 31.07.2023 г. на Л. Н. Д. за предоставяне на договор за кредит, ведно с всички анекси и приложения към него, както и договор за цесия, по силата на който ответната страна е придобило вземането по договора за кредит.

Не се споделят доводите на жалбоподателя, че отказът е законосъобразен, тъй като се касае за две различни понятия, при което копие на документ не е копие на лични данни. Вярно, че СЕС прави разлика между „копие на лични данни“ по смисъла на чл. 15, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 и „копие на документ“ (терминът „копие“ се отнася не до документа като такъв, а до личните данни, които той съдържа и които

трябва да са пълни), но това не изключва възможността за получаване на документи, съдържащи лични данни на субекта. Това е така, тъй като правото на достъп, предвидено в член 15 ОРЗД, трябва да позволи на субекта на данните да провери дали свързаните с него данни са точни и дали се обработват законосъобразно (в този смисъл т. 37 решение от 12 януари 2023 г., *Цsterreichische Post* по C-154/21 на СЕС). В частност това право на достъп е необходимо, за да може субектът на данните евентуално да упражни правото си на коригиране, правото си на изтриване (право „да бъдеш забравен“) и правото си на ограничаване на обработването, които са му признати съответно в членове 16, 17 и 18 от ОРЗД, правото си на възражение срещу обработване на неговите лични данни, предвидено в член 21 от ОРЗД, и правото си на иск в случай на претърпени вреди, предвидено в членове 79 и 82 от ОРЗД – т. 34 и т. 35 от Решение от 4 май 2023 г. по Дело C-487/21 на СЕС.

Не се споделят възраженията, че жалбоподателката е страна по договора за кредит и същата би следвало да има екземпляр от същия. Фактът дали се съхраняват или не своите копия от договорите за кредит не е относим към задължението на администратора на личните данни съгласно Регламента и ЗЗЛД, да ги предостави, когато са поискани. Още повече, че 15 от Регламент /ЕС/ 2016/679 не поставя такова изискване. В този смисъл е Решение по адм. д. № 1825/2023 г. на ВАС.

Не се споделят доводите за отказа, мотивирани с разбирането, че предоставянето на договора за цесия ще засегне права на трети лица, а и че по този договор жалбоподателката не е страна. В случая е ирелевантно дали Л. Н. Д. е страна по договора за цесия, а е от значение дали в този договор има лични данни на това лице, а това не е спорно по делото. Допълнително следва да се посочи, че съгласно чл. чл. 15, § 4 Регламент /ЕС/ 2016/679 правото на получаване на копие, посочено в параграф 3, не влияе неблагоприятно върху правата и свободите на други лица, т. е. не е възможно засягане правата на трети лица (прехвърлителя на вземането или други). Освен това е възможно да се представи копие от договора при заличаване на лични данни на други лица или при заличаване на информация, имаща характер на търговска тайна.

Горното налага на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК да се отмени оспорвания отказ, а преписката се върне на администратора на лични данни за предоставяне на исканите документи, съдържащи лични данни на жалбоподателката.

По разностките:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК оспорващата страна има право на разноски. Представен е договор за правна помощ, с който на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА е предоставена безплатна правна помощ. На основание чл. 38, ал. 2 ЗА в полза на адв. Б. Л. следва да се присъди адвокатски хонорар в размер на 1000 лева, определен по чл. 8, ал. 3 от отменената Наредбата № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ изх. № 01341/01.08.2023 г. на „ЕОС Матрикс“ ЕООД да предостави достъп до личните данните по молба вх. 00327/31.07.2023 г. на Л. Н. Д..

ВРЪЩА преписката на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, образувана по молба вх. 00327/31.07.2023 г. на Л. Н. Д., за ново произнасяне при съобразяване с указанията

по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на адвокат Б. Г. Л. сумата в размер на 1 000 лева, представляваща адвокатски хонорар за предоставена безплатна правна помощ по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: